

Dag 6

Om 9 uur naar de kerk van de Loretto zusters. Een heel chique buurt, veel mensen van ambassades. Natuurlijk was de liturgie westers en er was een doop. Het is heel anders als het een Afrikaanse dienst is. Dan is er leven en komt het Afrikaanse hart tot bloei. De buurt waar deze kerk ligt heet de Westlands, een vroegere, heel blanke wijk. Je ziet hier overal bloeiende bomen, de wegen zijn beter, en er is geen rondslingerend vuil.

Die middag gingen Lynne en ik naar de zondagsmarkt met Maasai handwerk. Het was er overvol, maar heel veel van hetzelfde. Dat zorgt voor veel competitie en verlaging van de prijzen, helaas.

In de namiddag naar de Anna Dengel communiteit. Hier was het allemaal echt op zijn Afrikaans: er waren ook alleen maar Afrikaanse medezusters!

Het zijn twee huizen op één compound, nog in koloniale stijl. Brenda, een van de zusters, was die avond op het TV nieuws te zien. Zij is lid van de Kenyan Human Rights Commission, als afgevaardigde van de AOSK (Association of African Sisterhood Kenia.) en deze commissie voert actie tegen de corruptie van het gouvernement en zodoende komt het als nieuws op de TV.

Even iets over ons vervoer. Heen én terug, reden we in Mien's Oude Schicht, gekregen van zr. Pat Patton, na lang dienst te hebben gedaan in het ruwe Maasai land. De laatste jaren werd hij niet gebruikt stond, omdat Pat intussen een vervoersmiddel had dat niet je botten breekt – wel nodig op haar leeftijd! Dit oud vehikel was dus een 24 jaar oude Suzuki, die tegenwoordig antiek en dus uniek is!!! Hij is opgeknapt, de achterdeur sluit weer enz. enz. Alles is ontzettend primair en heel erg ouderwets! Hij rammelt, hij piept, en schudt je ziel door je lijf heen. We trekken veel bekijks op straat! Ik stond beide keren te trillen op mijn benen van het geweld. Mien niet, sterke vrouw!

Maasai Handwerk